

1. Wat een moed, van Paulus!

Vorige week waren wij in Athene. We waren op bezoek geweest bij onze kinderen die wonen en werken op het Griekse eiland Lesbos, en omdat we toch een overstap hadden in Athene, zijn we daar een paar dagen gebleven. Ik heb altijd al heel graag de Areopagus willen zien, en dat lukte nu. We hebben het gelezen: Paulus werd meegenomen naar de Areopagus. Maar wat was dat nou, de Areopagus? Het was een heuvel, en op die heuvel zetelde het hoogste gerechtshof van het antieke Griekenland, zeg maar de Raad van State. Ik vond een plaatje (zie afbeelding): zo moet het ongeveer geweest zijn in de tijd van Paulus. De Areopagus is de heuvel die je ziet op de voorgrond, met links een gebouw. Ongetwijfeld zullen die hoogste rechters daar bijeengekomen zijn. En dan zie je dat plein met al die mensen. Dát is dus de plek waar Paulus zijn toespraak heeft gehouden. Want dat mocht daar. Mensen mochten daar nieuwe ideeën naar voren brengen, nieuwe inzichten en theorieën. Er was een hele groep mensen die speciaal daarvoor op die Areopagus bij elkaar kwam. Op de achtergrond zie je een hogere heuvel, dat is de Akropolis, vol grote tempels, enorm indrukwekkend, nog steeds! De allergrootste tempel is het Parthenon, dat is de tempel voor de godin Athene. Toen Paulus dus stond te preken, hadden hij en zijn hoorders zicht op al die tempels.

Hoe is het nú? De Areopagus is nu een kale heuvel, één groot stuk kale rots. De Akropolis, de heuvel daarachter, wordt door enorme massa's toeristen bezocht, vanwege de tempels, waar nog veel resten van overeind staan. Kijk, zo ziet dat er nu uit vanaf de Areopagus. Terwijl wij daar stonden, kreeg ik nog meer bewondering voor Paulus. Want hij durfde het toch maar! Daar, voor ál die voorname mensen, zoals die hoogste rechters, het gewoon zeggen: 'Beste Atheners, God wóónt toch niet in tempels die met handen gemaakt zijn?' Je moet maar lóf hebben! Ze hadden hem zomaar gevangen kunnen zetten, wegens belediging van de goden!

2. Paulus ziet de geestelijke strijd en gaat in gesprek

Hoe komt Paulus hier eigenlijk terecht, op die heuvel? Nou, hij is aan het wachten, op Silas en Timotheüs. Vers 16: 'En terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, raakte zijn geest in hem geprikkeld, want hij zag dat de stad vol afgodsbeelden stond.' Ik vind dat een opvallende zin. Want Paulus kijkt dus niet met de ogen van een toerist: 'O, wat een prachtige tempel. Even een selfie.' Nee, hij onderkent de geestelijke strijd die hier aan de gang is. Mensen zijn in de ban van afgoden, en dat prikkelt Paulus, dat irriteert hem. Want afgoden maken mensen tot gevangenen! Onvrij! Dat is vandaag de dag nog precies hetzelfde! Je kunt helemaal in de greep zijn van je carrière, en van het geld, van beroemdheid, en macht en status, en een auto, en prijzen die je wint, en je lichaam dat er perfect uit moet zien. Al die dingen kunnen je in de greep krijgen, dan worden het afgoden. Om over verslavingen nog maar niet te spreken: gokverslaving, alcoholverslaving, noem maar op...

Weet je, je kunt eraan gewend raken, aan al die afgoden. En je zít niet eens meer dat mensen er kapot aan gaan! Maar Gód went er niet aan, nooit! En Paulus ook niet! Let goed op, laat je niet vastbinden, steeds meer en meer, door die stomme afgoden. Want het is nooit genoeg, je wordt altijd opgejaagd. Alleen Jezus Christus maakt je vrij, alleen bij Hem kom je tot rust. Wat doet Paulus? Hij gaat in gesprek! Vers 17: 'Hij ging dan in de synagoge in gesprek met de Joden en met hen die godvrezend

waren, en iedere dag op de markt met hen die hij er tegenkwam.' Ik vind dat zo mooi! Paulus ziet dus niet zomaar een anonieme massa. Nee, hij ziet ménsen, en hij gaat in gesprek. 'Hoe zie jij dat nou, al die goden? En word je er gelukkiger van? Zal ik je eens wat vertellen? Ik ken iemand die je echt vrij maakt!'

Wij moeten véél meer met elkaar praten! Ook met mensen die heel anders zijn dan jij. Maar ook in de familie: gaat het weleens over God, en over Jezus? Of blijf je maar hangen in die koetjes en kalfjes? Juist nu we steeds meer allemaal in onze bubbels zitten, moeten we over die grenzen heen met elkaar praten. En ook goed

luisteren. Deze week hadden we een heel mooie avond over Israël en Gaza, met 42 mensen. Een heel explosief onderwerp, best spannend, en we hadden ook heel verschillende meningen, maar we konden naar elkaar luisteren en samen bidden. We moeten meer in gesprek.

Dat geldt ook in de opvoeding. Laat je maar uitdagen als ouders. Waarom wil je dit wel, en waarom dat niet? Leg je ziel bloot, en je mag ook best je twijfels benoemen, of de dilemma's waar je voor staat als vader of als moeder. Naarmate kinderen ouder worden, leer je ze zo om mee te denken, om mee te zoeken. Wat is goed, en wat niet? Paulus praat met mensen op de markt. En dan, opeens, krijgt hij een gouden kans! Een paar filosofen nemen hem mee naar de Areopagus. Dat is best onverwacht, want Paulus werd ook belachelijk gemaakt: 'Wat wil die praatjesmaker zeggen?'

Maar uit die spot komt toch iets moois voort: 'Kom mee naar de Areopagus.' Ik denk dat Paulus elke dag gebeden heeft: 'Heer, geef mij openingen om het Evangelie te delen.' Dat kun jij ook doen. Als je het nog niet gewend bent, begin ermee! 'Heer, geef mij openingen om het Evangelie te delen.' En Paulus krijgt een gigantische opening! Je zou verwachten: 'Nu zal Paulus tekeer gaan! Nu gaat de zweep erover! Want hij was toch zo geïrriteerd door al die afgodsbeelden?' Dat zou je denken, maar het is niet zo. Het is juist andersom! Hij maakt de mensen een compliment! 'Tjonge zeg, wat bent u ontzettend godsdienstig! Al die tempels! En zelfs een altaar voor de onbekende god. Als u één god vergeten zou zijn, krijgt die god toch óók een ereplaats.'

Mooi hè? Altijd het goede zoeken in de ander. Waarderen wat die ander probeert. Ook al ben je misschien helemaal niet gelukkig met de uitkomst. Stel dat je iemand tegenkomt die met tarotkaarten de toekomst voorspelt, dan kun je natuurlijk zeggen: 'Kijk uit, dat is helemaal fout wat je doet!' Want het is ook fout! Maar je kunt ook iets anders zeggen: 'Zoek jij misschien naar leiding, naar houvast, om je leven goed in te vullen? Wat mooi is dat! Je wilt het goed doen. Maar weet je, die kaarten, die kunnen je geen richting wijzen. God kan dat wel!' Zo kun je de inzet van een ander waarderen, net als Paulus, maar wel een andere weg wijzen. Zo is het met je kinderen ook. Misschien houdt je soms je hart vast. Maar blijf je afvragen: 'Waarom doe je dit, wat is je verlangen dat erachter ligt?' En hoe kun je dat positief waarderen?

3. God maakte ons op een bepaalde plek, voor een bepaalde tijd...

Paulus is helemaal niet zuur, maar hij is wel eerlijk. 'In die tempels, daar woont God niet.' En hij heeft ook onze offers niet nodig: graan en vlees en al die dingen. Hoe zit het dan wèl? Vers 26-27: 'En Hij maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht om op heel de aardbodem te wonen; en Hij heeft de hun van tevoren toegemeten tijden bepaald, en de grenzen van hun woongebied, opdat zij de Here zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van ieder van ons.' Deze week, bij het doopgesprek, stuitten we op deze tekst. En opeens vonden we dat zó prachtig. Dit is wat je hoopt voor je kinderen! Vers 27: '... opdat zij de Here zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van ieder van ons.' Wat zegt Paulus precies? Hij zegt: 'God maakte uit één mens, uit Adam, alle mensen.' 'uit één bloed', dat wil zeggen: 'We zijn allemaal met elkaar verbonden, we hebben een bloedband. We zijn allemaal familie.' Daarom moet je nóóit spreken over menselijke rassen, 'het blanke ras', of het 'negroïde ras'. Dat moet je nooit zeggen. Er is maar één menselijk ras! En ieder mens is even kostbaar. Dat is belangrijk om tegen elkaar te zeggen in tijden van polarisatie. Er is één God, en er is één mensheid, zegt Paulus. En het ongelooflijk bijzondere is: die éne God werd Zelf één met die éne mensheid. Hij werd Mens, in de gestalte van Jezus Christus, Hij nam ons vlees en bloed aan. Uit één bloed zijn we gemaakt, en één bloed kan ons maar redden, het bloed van Christus. En dan gaat Paulus verder, in vers 26: 'En Hij maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht om op heel de aardbodem te wonen; en Hij heeft de hun van tevoren toegemeten tijden bepaald, en de grenzen van hun woongebied, opdat zij de Here zouden zoeken...' God schept mensen om te leven in een bepaalde tijd en op een bepaalde plek, om Hem te zoeken, hoe Hij Zich op dát moment, op dié plek laat vinden. Ik liep daar deze week over na te denken en het maakte mij zo dankbaar. Ik ben geroepen in deze tijd. En jij bent geroepen in deze tijd. Veel mensen zeggen: 'O, het is zo'n moeilijke tijd...' En als je wat ouder wordt, dan kun je soms denken: 'O, o, je zult maar moeten opgroeien in deze tijd...' Maar dat is niet bijbels, om zo te denken! In elke tijd is God Zelf aanwezig, en in elke tijd heeft Hij mensen nodig. Dat Hij jou voor deze tijd gemaakt heeft, is geen vergissing! En daar moet je niet over gaan klagen. Vraag liever: 'Here, U roept mij om U te zoeken in deze tijd? Hoe kan ik U vinden? Waar kan ik U vinden? En hoe kan ik U dan dienen?' Dát is wat je ook als ouders aan je kinderen mag meegeven, en aan je kleinkinderen. Niet: 'die jeugd van tegenwoordig.... Nee, in mijn tijd...!' Maar juist andersom: 'Wat mooi dat jij door God geroepen bent voor deze tijd. Hoe kan ik je nu ondersteunen?' Datzelfde geldt voor de plááts waar je geboren bent, waar je geroepen bent. Dat betekent niet dat je niet kunt emigreren. Abraham emigreerde ook, en Paulus maakte ook enorme reizen. En verhuizen is soms ook heel goed. Maar ergens heeft je wieg gestaan. Je hebt ergens je wortels, in een bepaald land, in een bepaald volk. Je hoeft je daar niet voor te schamen, dat je wit bent, of dat je zwart bent, of wat dan ook. Jij bent geroepen op jouw plek, in jouw tijd, om zó de Here te zoeken! Neem je dat mee? Want dat is het belangrijkste doel in je leven: op jouw plek, op jouw tijd de Here te zoeken om Hem te vinden, al is het op de tast, 'al tastend', zegt Paulus. Vers 27: '... opdat zij de Here zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van ieder van ons.'

4. ... om Hem te zoeken!

Dat zoeken van de Here, daarmee éér je Hem. Want als je iemand zoekt, dan vind je die ander belangrijk. En God waardeert het ook, als je Hem zoekt, en Hij hónoreert het ook! Zélf, zélf als je eerst zoekt op de verkeerde plaats. Want zo gaat dat toch, als je zoekt? Je zoekt altijd eerst op de verkeerde plaatsen, want als je meteen de goede plaats wist, dan hoefde je niet te zoeken. Ik heb dat al vaak gehoord van mensen, dat ze eerst zochten op de verkeerde plekken, maar daardoor wel meer ontdekten en zo bij Jezus uitkwamen. In het *Reformatisch Dagblad* stond vorige maand een interview met Carmijn Dura. Zij groeide hier op in

Rotterdam in een ondernemersgezin. 'Godsdienst had er geen plek', zegt ze. 'We werden gestimuleerd om onszelf te ontplooien.' Dat heeft Carmijn ook zeker gedaan. Ze ging naar de kunstacademie in Florence en daarna in Amsterdam. En ze studeerde ook nog in Engeland. Ze is nu 29 en heeft haar eigen bureau voor fotografie, vormgeving en creatieve directie. Carmijn zegt: 'In de Amsterdamse kringen waarin ik verkeerde werd het steeds normaler dat je je bezighield met oosterse meditatie, energiewerk, astrologie, verkeerde vormen van yoga en het gebruik van plantaardige geestverruimende middelen. Deze vorm van spiritualiteit speelde in op mijn verlangen naar harmonie, liefde, licht en rust.' Kijk, daar heb je het! Carmijn had een goed verlangen, een mooi verlangen. Daarmee ging ze zoeken. Maar die hele spirituele wereld bracht haar alleen maar leegte. 'Ik bleef ronddraaien in een rad', zegt ze, 'en verlangde naar bevrijding, rust en hoop.'

Carmijn was op zoek. En Paulus zegt: 'God heeft ons gemaakt om te zoeken...' Zo wil ik je uitdagen, zeker als jongere, om te zoeken, te zoeken naar de Heer van hemel en aarde, áls je Hem nog niet gevonden hebt. Je kunt als jongere, als je christelijk bent opgevoed, het ook gewoon een beetje laten sudderen. Ja, je moet mee naar de kerk en bidden en zo. Maar ráákt het jou? Heb je zélf al de Here Jezus gevonden? Rust niet voordat je Hem gevonden hebt! Ga met een christelijk kamp mee, of doe deze zomer mee met het Dabarteam in De Bron, een team van jongeren dat kinderen helpt om Jezus te vinden. Doe iets! Zoek Jezus en vind Hem!

5. Wie zoekt, die vindt

Of misschien ben je veertig, of zestig of tachtig. Heb je zélf al Jezus Christus gevonden? Zo niet, zoek! Blijf zoeken! Want, zegt Paulus, 'Hij is niet ver van ieder van ons.' En hoe weet je dan dat het Jezus moet zijn? Paulus zegt: 'Omdat Hij is opgestaan!' Vers 31: God heeft 'een dag vastgesteld', waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij daartoe aangesteld heeft. Daarvan heeft Hij aan allen het bewijs geleverd door Hem uit de doden te doen opstaan.' Waarom Jezus? Omdat Hij leeft! Boeddha is dood. Mohammed is dood. Maar Jezus leeft! 'In het voorjaar van 2022', vertelt Carmijn, 'hoorde ik via sociale media een getuigenis van een vrouw die ik volgde. Ze vertelde hoe ze tot het christelijk geloof was gekomen en het ware licht had gevonden in Jezus. Ik hoorde allerlei voor mij onbekende termen, maar dat getuigenis raakte me. Tegelijk riep het ook veel weerstand op. Het christelijk geloof verbond ik aan ouderwets, iets van een gepasseerd tijdperk. Bovendien begreep ik niet waarom ik verlossing door Jezus nodig had. Ik had geen oog voor mijn zonde. Op een avond in de zomer van 2022 heb ik voor het eerst tot Hem gebeden. Of Hij Zich aan mij wilde openbaren. En tot Jezus: "Ik heb van U gehoord, dat ik bij U mag komen. Ik heb niets te bieden, maar ik wil heel graag weten of U de waarheid bent. Ik snak naar rust en verlang naar verlossing." Op dat moment brak mijn ego in stukken,' zegt Carmijn. 'Volkomen kwetsbaar stond ik voor God. Hij ontving me met open armen en stortte Zijn Geest van liefde in me uit, al kon ik dat toen nog niet zo benoemen. Ik was alleen heel zeker: nu heb ik de rust gevonden. Ik ben eindelijk thuis en hoef niet meer te zoeken. Dit is de waarheid.'

Van de 'onbekende God' naar de 'opgestane Heer'. Carmijn zocht en vond. Zoals er ook mensen waren die naar Paulus luisterden zich bekeerden. Want dat is nodig, zegt Paulus, bekering. Dionysius de Areopagiet, dat was één van die hoogste rechters, één van die mensen van de Raad van State. Hij bekeerde zich en vond Jezus. En ook: Damaris, ongetwijfeld een belangrijke vrouw. En nog een paar anderen.

Je bent door God gemaakt op een bepaalde plek, in een bepaalde tijd, om Hem te zoeken én om Hem te vinden, om met Hem te leven. Ook Flore is gemaakt om de Here Jezus te zoeken, om Hem te vinden. En om vervolgens met Hem te leven, zoals Hij Zelf zegt: 'Volg Mij.' Vergis je niet: de afgoden maken je onvrij, ze houden je gevangen. Jezus is de opgestane Heer, Hij heeft zélf de kettingen van de dood kapotgebroken. Hij is de waarheid. Bij Hem is vrede. Bij Hem kom je thuis. Amen.